

1948 Jul 10 ILO San Francisco

483 Konvensjon 90 om nattarbeid for ungdom som er sysselsatt i industrien.

Revidert ved konvensjon om revisjon av sluttbestemmelsene 26. juni 1961.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i San Francisco, og som har trådt sammen til sin 31. sesjon den 17. juni 1948, og som har besluttet å vedta visse forslag når det gjelder delvis revisjon av Konvensjonen om nattarbeid for ungdom i industrien av 1919, som ble vedtatt av Konferansen på dens første sesjon — punkt 10 på Konferansens dagsorden — og

som har bestemt at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag, den 10. juli 1948 følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om nattarbeid for ungdom i industrien (revidert), 1948:

Del I. Alminnelige bestemmelser.

Art. 1. 1. I denne konvensjon omfatter uttrykket «industriell bedrift» særlig

- a) gruver, brudd og andre arbeidssteder hvor det utvinnes mineraler av jorden;
- b) bedrifter hvor gjenstander fremstilles, endres, renses, repareres, forses, poleres, tilpasses til salg, brekkes opp eller tas fra hverandre, eller hvor materialer gis en annen form, deriblant bedrifter som driver skipsbygging, eller generering, transformering eller overføring av elektrisitet eller drivkraft av noe slag;
- c) bedrifter som driver med bygge- og anleggsvirksomhet, deriblant konstruksjoner, reparasjoner, vedlikehold, endrings- og nedrivningsarbeid;
- d) bedrifter som driver vei- eller jernbanetransport av passasjerer eller gods, herunder håndtering av varer i dokker, på kaier, verft, i lagerhus eller lufthavner.

2. Rette myndighet skal definere den skillelinje som avgrenser industri fra landbruk, handel og andre ikke-industrielle yrker.

3. Nasjonale lover eller vedtekter kan fra anvendelsen av denne konvensjon frita sysselsetting med arbeid som ikke anses som uheldig, skadelig eller farlig for ungdom i familiebedrifter hvor bare foreldrene og deres barn eller myndlinger er sysselsatt.

Art. 2. 1. I denne konvensjon skal uttrykket «natt» betegne en periode på minst 12 sammenhengende timer.

2. Hvor det gjelder ungdom under 16 år, skal denne periode omfatte tiden mellom kl. 10 om kvelden og kl. 6 om morgenen.

Hvor det gjelder ungdom som har fylt 16 år, men er under 18 år, skal denne perioden omfatte et opphold på minst 7 sammenhengende timer, fastsatt av rette myndighet, slik at den faller mellom kl. 10 om kvelden og kl. 7 om morgenen. Rette myndighet kan foreskrive forskjellige opphold for forskjellige områder, industrier, bedrifter eller grener av industrier eller bedrifter, men skal rådføre seg med vedkommende arbeidsgiver- og arbeiderorganisasjoner før den fastsetter et opphold som begynner etter kl. 11 om kvelden.

Art. 3. 1. Ungdom under 18 år skal ikke sysselsettes med arbeid om natten i noen offentlig eller privat bedrift eller i noen gren av slik bedrift, bortsett fra slik som bestemt senere i denne konvensjon.

2. Av omsyn til læretid og yrkesopplæring i nærmere angitte næringer eller yrker hvor driften må holdes gående kontinuerlig, kan rette myndighet etter samråd med dem av arbeidsgivernes og arbeidernes organisasjoner som saken vedkommer, tillate sysselsetting med nattarbeid for ungdom som har fylt 16 år, men er under 18 år gamle.

3. Ungdom som i kraft av foregående

punkt i denne artikkel er sysselsatt i nattarbeid, skal få bevilget en hvileperiode på minst 13 sammenhengende timer mellom to arbeidsperioder.

4. Hvor nattarbeid er forbudt for alle arbeidere i bakeriindustrien, kan oppholdet mellom kl. 9 om kvelden og 4 om morgenen, av omsyn til læretid og yrkesopplæring for ungdom som har fylt 16 år, av rette myndighet settes i stedet for oppholdet på minimum 7 timer mellom kl. 10 om kvelden og kl. 7 om morgenen, slik myndighetene har fastsatt det med hjemmel i punkt 3 av artikkel 2.

Art. 4. 1. I land hvor klimaet er slik at arbeid om dagen blir særlig anstrengende, kan nattperioden og det arbeidsfrie opphold være kortere enn det som er foreskrevet i artiklene ovenfor, hvis det i løpet av dagen gis høve til å hvile som erstatning for dette.

2. Bestemmelsene i artikkel 2 og 3 skal ikke gjelde for nattarbeid for ungdom som er mellom 16 og 18 år gammel i tilfelle av tvangssituasjoner som ikke kunne ha vært kontrollert eller forutsett, og som ikke er av periodisk natur og som griper forstyrrende inn i den industrielle bedrifts alminnelige drift.

Art. 5. Forbudet mot nattarbeid kan suspenderes av regjeringen for ungdom mellom 16 og 18 år når offentlige omsyn tilsier det på grunn av en krisesituasjon.

Art. 6. 1. De lover eller vedtekter som setter i verk bestemmelsene i denne konvensjon skal

- a) treffe høvelige tiltak for å sikre at de personer det gjelder får kjennskap til dem,
- b) presisere hvilke personer det er som har ansvaret for gjennomføringen av dem,
- c) fastsette passende straff for overtredelse av dem,
- d) sørge for at det blir opprettholdt en ordning med et tilsyn som er i stand til å sikre effektiv gjennomføring, og
- e) pålegge alle arbeidsgivere i offentlige eller private bedrifter å føre en liste eller holde offisielle oppgaver tilgjengelige, med navn og fødselsdato for alle personer under 18 år som han sysselsetter og likeens andre opplysninger av interesse som rette myndighet måtte få bruk for.

2. De årsrapporter som i samsvar med artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon innsendes av medlemmene, skal inneholde fullstendige opplysninger om slike lover og reglementer og en alminnelig oversikt over de inspeksjoner som er foretatt i samsvar med nevnte lover og reglementer.

Del II. Spesielle bestemmelser for visse land.

Art. 7. 1. Ethvert medlem som før datoen for vedtakelsen av de lover eller bestemmelser som tillater ratifikasjon av denne konvensjon, hadde lover og bestemmelser som begrenset det nattarbeid i industrien som setter en aldersgrense som er under 18 år, kan ved en erklæring som følger ratifiseringen sette en aldersgrense under atten år, men ikke under noen omstendighet lavere enn seksten år, i stedet for den aldersgrense som er foreskrevet i punkt 1 av artikkel 3.

2. Ethvert medlem som har utstedt en slik erklæring kan når som helst annullere den ved en senere erklæring.

3. Ethvert medlem for hvilket det er i kraft en erklæring avgitt i kraft av punkt 1 av denne artikkel, skal hvert år i sin årsrapport om gjennomføringen av denne konvensjon oppgi i hvilken utstrekning det er gjort noen framgang med sikte på å gå til gjennomføring av konvensjonens bestemmelser.

Art. 8. — — — 1

1 Særregler for India. Ikke oversatt.

Art. 9. — — — 1

1 Særregler for Pakistan. Ikke oversatt.

Art. 10. 1. Den internasjonale arbeidskonferanse kan i enhver sesjon hvor saken er tatt med på dagsordenen, med to tredjedels flertall vedta tilleggsutkast til en eller flere av de foregående artikler i Del II av denne konvensjon.

2. Et slikt utkast til tillegg skal opplyse hvilket medlem eller hvilke medlemmer det gjelder for og skal innen en periode på ett år, eller under spesielle omstendigheter 18 mndr. etter avslutningen av Konferansens sesjon sendes av det medlem eller de medlemmer det gjelder for, til den myndighet eller de myndigheter innen hvis kompetenseområde saken ligger, slik at de nødvendige lover eller andre tiltak kan settes i verk.

3. Dersom det oppnås samtykke til det fra den myndighet eller de myndigheter innen hvis kompetenseområde saken ligger, vil hvert slikt medlem sende Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå den formelle ratifikasjon av tillegget til registrering.

4. Et slikt tilleggsutkast skal tre i kraft som et tillegg til denne konvensjon så snart det er ratifisert av det medlem eller de medlemmer det gjelder for.

Del III. Avsluttende bestemmelser.

Art. 11. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal sendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 12. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 13. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan si den opp etter utløpet av en 10-årsperiode etter at konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå for registrering. En slik oppsigning kan ikke tre i kraft før et år etter at den er registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen et år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 14. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om alle ratifikasjoner, uttalelser og oppsigninger som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om re-

gistreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han gjøre medlemsstatene merksam på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 15. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner, uttalelser og oppsigninger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners Charter.

Art. 16. Når Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir oppført på konferansens dagsorden.

Art. 17. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal —

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon i *ipso jure* innebære en umiddelbar oppsigning av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 13 ovenfor, forutsatt at den nye reviderte konvensjon er trådt i kraft;
- b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den nye reviderte konvensjon.

Art. 18. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.